

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. Faraó si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť. Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egypťané poznají, že já jsem Hospodin." I učinili tak.

Egyptskému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: "Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?" Faraó dal zapřáhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka. Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. Egypťané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem. Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egypťané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. A osopili se na Mojžíše: "Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti."

Mojžíš řekl lidu: "Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egypťany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet."

První věta příběhu zní – milí přátelé – prázdninově a bezproblémově: *Hospodin vzal děti Izraele na tábor k moři*. O prázdninách si o moři povídáme nejčastěji jako o dovolenkové destinaci. A na tábor dnes jedeme se salvátorskými dětmi. Vyprávět si tam budeme taky o moři. Ovšem v trochu jiných souvislostech – naše hry budou inspirovat Vikingové a jejich mořské výpravy. A to už nebudeme moře potkávat jako zábavný či rekreační živel – ale spíš jako protivníka, který klade překážky, jž je třeba společným úsilím překonávat.

Na tom táboře nás budou navíc provázet biblické příběhy, v nichž moře hraje ještě drsnější – a hrozivější roli: Moře jako nespoutaná bouře, před níž se učedníci krčí strachy. Moře jako hlubina, kde se člověk schová snad i před Hospodinem – jak si to představoval Jonáš.

Neboť **moře** – to je v příbězích bible veličina hrozivá a mocná. Jako by si vždycky mohlo dělat, co chce – a člověku dalo v naplno zakusit jeho bezmoc. Tak jako když se věci zvrtnou úplně jinak, než jsme plánovali – a člověk najednou zjistí, že vůbec není pánem svého osudu. Neboť lodkou mého života mohou zmítat síly, mnohokrát přesahující moje vlastní. Anebo jako když tě zaplaví smutek či beznaděj. Víte, ono to není náhodné poetické přirovnání, když někdo říká, že topí v neúspěších, žalech či dluzích. Moře – to je ta životní situace, kdy najednou nemáš pevnou půdu pod nohama a propadáš se hloub a hloub. Moře, to je nakonec i setkání se smrtí.

A nezapomeňme, že není málo lidí, kteří takto moře nepotkávají jen v přeneseném smyslu – ale doslova. Jako nevypočitatelnou hlubinu, hrozící utonutím – již jsou vydáni na milost a nemilost. Vždyť kolik z těch, kdo nasedli do křehkých člunů, jež je měly přepravit přes Středozevní moře do bezpečí Evropy, potkalo a potkává moře právě jako místo svého konce? Jen si přečtěme *Mořskou modlitbu* afghánského spisovatele Khaleda Hosseiniho, v níž zařiká moře, aby v něm neskončil život malého chlapečka Marwána: „...dnes večer dokážu myslet jen na to / jak je tohle moře hluboké / jak je obrovské, jak je lhostejné. / Jak bezmocný jsem, když tě mám před ním ochránit.“

K takovému moři přivedl třetího dne po vyjití z otroctví děti Iraele Hospodin. Na dosah sebejisté potvory, která se líně převaluje sem a tam – a občas umí dát najevo, že má nevyčerpatelně sil na to, aby s kýmkoli zatočila. K "Hluboké tlamě", u které to zavání zánikem a zmarem. Neboť **Píchírót**, jak se v bibli jmenuje to místo, rozhodně nezní nijak přitažlivě: Píchírót, to je právě něco jako "Hluboká tlama". Táhne z té tlamy horký dech pouště, nebo ozvěny děsivých mořských hlubin? Každopádně je to místo páchnoucí na sto honů nebezpečím. Tudy že by vedla cesta života?

Proč se jde zrovna sem? Tohle Mojžíšovi a nám oznámil Bůh svobody a naděje jasně a bez obalu: **Aby zvěděli Egypťští, že JÁ jsem Hospodin – a aby uzřel Izrael spasení Hospodinovo.**

ABY ZVĚDĚLI EGYPTŠTÍ - ŽE JÁ JSEM HOSPODIN.

Egyptští zotročovatelé, sebejistí protivníci Boha svobody, nepřátelé cesty spásy se totiž probrali z velikonočního šoku. Faraó vyhlásil všeobecnou mobilizaci, sám se ujal velení elitní eskadry smrti a na proslavených a neporazitelných vojenských vozech vyrazil za Izraelem. Nás při naslouchání tomuto příběhu obvykle ruší, že Hospodin opakovaně prohlašuje "zatvrdil jsem faraonovo srdce, aby se pustil do pronásledování". To si z něj udělal jakéhosi fackovacího panáka? Není to jakási hra kočky s myší - na druhou? Hospodin si hraje s faraonem - a ten si z jeho dopuštění aspoň na chvíli ještě hraje s bezbrannými dětmi Izraele...

Tahle představa se v nás bere nejspíš proto, že si Pána Boha představujeme nejdřív ze všeho jako všemocného režiséra, který kdesi seshora tahá za provázky. Jednou popotáhne Izrael, jednou faraona s jeho vojskem. Jenže vypravěč touhle - mimochodem řádně pohanskou - představou netrpí. Říká docela otevřeně: Hospodin jde s Izraelem. Jede v tom s nimi nikoli jako režisér - spíš možná jako lodivod, který ví, kudy kam a kudy dál - ale rozhodně celý ten děj nerezíruje v zákrytu, pohodlí a odtažitosti režiséřské kabiny.

Faraó tu navíc hraje roli jakého pozemského odrazu moře. Je představitelem nespoutané moci – vrcholku pyramidy moci, přičemž nespoutaná moc – reprezentovaná jednou okupačními tanky (jako v srpnu '68) a jindy letadly bombardujícími civilisty (jako v Sýrii nebo v Jemenu) – a ještě jindy hromadami prachů, za něž jde koupit všechno a každého – tahle nespoutaná moc je cosi, před čím lidé se lidé sklánějí a stahují ocasy, i když její hrozbu nepocitují

zdaleka tak citelně, jako ti, kdo jsou vydán silám moře. V této zemi není třeba chodit pro příklady nijak daleko...

Ale víra se – při vši bezbrannosti a bezmoci – nesklání. Ani před faraony okolo nás – ani před záplavami beznaděje. Živí se a inspiruje příběhem, kde si to Hospodin vyřídí s mořem i faraonem. S mořem, faraonem i smrtí. I když samotné děti Izraele měly té víry míň než pomálu. Neboť tenhle příběh se vypráví především proto, **aby uzřel Izrael SPASENÍ HOSPODINOVO.**

Přitom ze všeho nejbliž mají Izraelci k rezignaci a beznaději. Když na obzoru uzří sílu faraonova vojska, začnou lamentovat a vyčítat: CO JSME TO UDEĽALI, že jsme ti Mojžíši uvěřili? Že existuje cesta z otroctví? Co nás to napadlo...

Izrael, utábořený u “Tlamy hlubin” má za zády faraonovo vojsko - a před sebou moře. Tu potvoru, co se líně převaluje a pošklebuje bezmocným lidským tvorečkům. Divíte se, že teď zní nejhlasitěji vyčítavý hlas skeptických manželék a že i rozvážní tatíci propadají hysterii?

Cos nám to Mojžíši udělal? To nebylo dost hřbitovů v Egyptě, že si musíme kopat hrob na tomhle proklatém místě? Copak jsme ti to už v Egyptě neříkali, dej nám pokoj s cestou vysvobození? Copak už tehdy nebylo jasné, že to právě takhle dopadne? Ty tvoje řeči o Bohu naděje a svobody... Kam jsme to s ním dotáhli?

I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo jakž Egyptských uzříte dnes, neužijete nikdy více až na věky. Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete.

Takhle Hospodin buduje víru, takhle otevírá cestu záchrany. Takhle uskutečňuje program spásy, takhle oslaví a posvěťí své jméno: **Sám, bez lidského přičinění.** Ve chvíli, kdy se nepřítel cítí pevně v sedle, kdy si je moře jisté svou příští kořistí, ve chvíli, kdy i Izrael propadl zoufalství a beznaději - v této chvíli Mojžíš vyřizuje: *Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete.*

Bude to o vás - bez vás. Bude to bez vás - ale bude to pro vás: Abyste věděli, že s Bohem tohoto příběhu se nemusíte bát žádného faraona. Abyste vaši víru už nepohltila panika ani malověra. Abyste se na cestě svobody necítili vydáni napospas kdejaké nesnázi a překážce. Abyste s úžasem, a přec s hlubokou důvěrou věděli: když nás jednou na cestu záchrany pozvali, už nás z ní nikdo nemá sílu strhnout zpátky.

Když jste byli připojeni do zástupu svobody a spásy, když vám Hospodin, Bůh Izraele a Otec JKa otevřel cestu záchrany, nemůže už tu cestu záchrany nic zmařit. Hrad přepevný jest Pán Bůh náš. Hle, v dále spásy kyne břeh. Moc předivná nás tiše obestírá. A to i tam a tehdy, kde se ještě může zdát síla otroctví a beznaděje vítězit. Tuhle víru příběh vzbuzuje, posiluje a šíří. Touhle silou vzpruží klesající kolena i rezignovaná srdce. A žádná tlama nemá na to, aby pohltila důvěru a naději, které dal vyrůst Bůh z tohoto příběhu.

Jemu buď panství, moc i sláva na po všechny věky věků. Amen

Ex 14,1-14 Salvátor 11.4.19

Píseň 172,1

In: Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém soužení pomoc vždycky hotová. A proto nebudeme se báti, byť pak se země podvrátila a zpřevracely se hory doprostřed moře. Hospodin zástupů jest s námi, pevnou tvrzí jest nám Bůh Jákobův. Amen (Ž 46,2n.8)

Píseň 189

Modlitba

Jsi nám hradem, záštitou a pevnou tvrzí Pane. A svolals' nás, svůj lid, abychom si to společně před tvou tvář připomněli. Smíme přicházet zprostřed svých dní - přinášet sebou to, s čím si nevíme rady, svoje otázky, pochyby, ba i svou nevíru. Teď jsme tady a prosíme - ty sám nám ukaž, cos pro nás i celý svůj svět vykonal a konáš. Dej zaznít slovu pravdy, o kterou se lze opřít i uprostřed zmatků a nejistot. Otevři pro nás zdroj naděje, která neztrouká na malých ani velkých překážkách. A ujisti nás, že to s příběhem záchrany myslíš vážně, i když my tomu zrovna moc nevěříme. Amen.

1. čtení Žalm 114

Píseň 107,1-4

kázání

Píseň 667

Ohlášení

Přímlyvy

Pane, z příběhu tvé spásy víme, že jsi nablízku těm, na něž dolehly úzkosti a pochyby. Tvoř z nás lid, který tvé blízkosti věří víc, než přivalům strachu, sobectví nenávisti či hrůzy. Necháváš zmlknout řeč nedověry i paniky. Prosíme, ať taková řeč nezni zprostřed církve. Za všechny, kdo ztrácejí víru, za ty, jimž se vzdálil pokoj a důvěra. Blízkost tvé naděje a tvého pokoje ať přemáhá každou úzkost, zoufalství i bezradnost. *Pane smiluj se. Kyrie eleison*

Pane, otevíráš cestu svobody. Prosíme za ty, kdo jsou zotročeni sobectvím, strachem o sebe, závislostmi. Prosíme za ty, které jejich temná minulost stále strhává zpátky. Prosíme i za ty, kdo doplácují na sobectví a ostré lokty těch, kdo se neostýchají prosazovat se na úkor druhých. Vysvobozuj nás i církev i tuto zemi z otroctví egoismu i nabubřele faraonských manýr. *Pane smiluj se. Kyrie eleison* Vítězství tvé spásy prozařuje temnotu smrti. Vysvobod' ze sevření smrti všechny, kdo v těchto dnech nařikají nad ztrátou někoho ze svých blízkých, kdo prožívají obavy a hrůzu. Prosíme za ty, kdo se vydávají na tento světadíl, aby tu našli štěstí a lidskou důstojnost. Chraň je na jejich cestě. *Pane smiluj se. Kyrie eleison*

Pane smiluj se. Kyrie eleison

Kristus přišel proto, aby svou službou obnovoval naše lidství. Prosíme za ty, kdo si v této chvíli kladou otázky nad smyslem lidského snažení a služby druhým. Inspiruj nás k životu, který překračuje obzor každodenního sobectví. Světlo tvé obnovující moci nechť vnáší pokoj doprostřed rozbitých životů i vztahů, přivádí naše kroky na cestu spravedlnosti, dává sílu obnovit vztah k druhým i k tobě. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. *Pane smiluj se. Kyrie eleison*

Otče náš...

Poslání Fp 2,12-16a

Požehnání

Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. Amen (Ř 15,13)

Píseň 200

(s pokorou, která nezapomíná na ty, kdo mořské úzkosti prožívají na cestě, kam se vydali, protože uvěřili, že každá lidská bytost má šanci na život ve štěstí, tj. bezpečí a svobodě, zpíváme *V tvé síle, Pane Bože můj, všem bouřím vzdorují*)